

สภาพ และปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้
ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร
STATES AND PROBLEMS OF USING DIGITAL TECHNOLOGY FOR
LEARNING MANAGEMENT OF PRIVATE VOCATIONAL
COLLEGE YASOTHON PROVINCE

¹รัชณี ชูรัตน์, ²เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม และ ³วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์
¹Rachanee Churath, ²Charoenwit Sompongtham and ³Weerawat Utairat

มหาวิทยาลัยราชธานี, ประเทศไทย
Ratchathani University, Thailand

¹marymay2.2536@gmail.com

Received: September 17, 2023; **Revised:** November 25, 2023; **Accepted:** December 1, 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ และศึกษาข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 128 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร เก็บรวบรวมข้อมูลได้ 119 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล 2. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยปัญหามากที่สุด คือ ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาต่ำสุด คือ ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มี

¹ นักศึกษา, หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์, ดร., อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

³ รองศาสตราจารย์, ดร., อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี

คุณภาพ และ 3. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์และแนวทางในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในสถานศึกษา 2) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารควรนำระบบ Cloud Computing มาใช้แทนระบบ Server บนอินเทอร์เน็ตให้ครูผู้สอน และบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงระบบเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริม และสนับสนุนการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสื่อสาร และพัฒนาซอฟต์แวร์ ให้มีคุณภาพเพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และ 4) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ ผู้บริหารควรส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูผู้สอน และบุคลากรเข้ารับการอบรม/สัมมนาเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการดูแลรักษาอุปกรณ์ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากคอมพิวเตอร์ได้อย่างถูกต้อง

คำสำคัญ: การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน

Abstract

The objectives of this research were to study states and problems of using digital technology for learning management and to study the guidelines to develop the usage of digital technology for learning management of private colleges Yasothon Province. The sample consisted of 128 teachers of private vocational colleges in Yasothon Province. The research tool was a 5 level rating scale and open-end questions. Data collection received the questionnaire back 119 questionnaires. The statistics included frequency, percentage, mean, standard division, and content analysis. The findings were as follows: 1. States of using digital technology for learning management as a whole was at a high level. The highest mean score was the aspect of production and development of quality personnel, followed by the aspect of the development of efficient digital in far-structure, and the lowest mean score was the quality and efficiency of improvement digital technology. 2. The problems concerned the usage of digital technology for learning management as a whole was at moderate level. The highest mean score was the quality and efficiency improvement of digital technology, followed by the aspect of administrating potentials leading to digital organizations, and the lowest mean score was production and development of quality man power. And 3. The guidelines of using digital technology for learning management were 1) The aspect

of digital efficient in far-structure improvement, teachers and administrators should defined clear visions and guidelines on practical usages in schools, 2) The aspect of improvement and efficiency of digital technology, the administrators should replace sever system with cloud computing on internet so that teachers and personnel could access into digital technology system in schools, 3) The aspect of potential development leading to digital organizations, administrators should promote and support with quality soft-wares in order to have a better and higher quality system, and 4) The aspect of production and development of quality personnel, administrators should promote and support teachers and personnel to join the training or seminar on digital technology to upgrade knowledge and ability to look after the equipment be able to solve the computer problems with appropriate methods.

Keywords: Usage of Digital Technology for Learning Management, Private Vocational Colleges

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามามีบทบาทในการปฏิบัติงานในสถานศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะการใช้คอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการสื่อสารประชาสัมพันธ์เข้ามา มีบทบาทในทุกระดับการศึกษา ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลนั้นวันจะเข้ามามีบทบาทต่อการจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้วยเหตุที่โลกปัจจุบันพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้ทันยุคสมัยตามไปด้วย ซึ่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนส่วนใหญ่หลังจากที่ได้รับการอบรม จะมีการประชุม เพื่อเสนอปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เช่น ในการสร้างสื่อบทเรียนสำเร็จรูปการทำ Power Point การทำบทเรียนและหนังสือเรียน (e-learning, e-Book) โดยมอบหมายให้ผู้มีความรู้ความสามารถ ช่วยนำผู้ที่ยังขาดทักษะ การใช้สื่อสาร โดยมีการให้สังเกตผู้ที่มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ที่สูงกว่ารับฟังข้อบกพร่องของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซักถามข้อสงสัยในการปฏิบัติพร้อมให้ผู้ฟัง บันทึกขั้นตอน การปฏิบัติตามความเข้าใจ เพื่อจะได้นำความรู้ไปเชื่อมโยงในการปฏิบัติจริง และจะได้นำความรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการค้นคว้า และเรียนรู้ต่อไป ภายใต้การนิเทศ กำกับ ติดตาม ของคณะกรรมการนิเทศในสถานศึกษา ซึ่งส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้ และมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้น (หุทัย อรุณศิริ, 2558)

การดำเนินงานด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการศึกษาในประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์มากกว่าการนำเนื้อหาสาระในสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ใน

การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาครูผู้สอน ให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้ และการจัดกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนและผู้เรียน นำความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเองน้อย ประกอบกับสถานศึกษามีจำนวนคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์สำหรับสื่อไม่เพียงพอ ลำสมัย รวมทั้งครูผู้สอน ยังไม่สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง และผู้เรียนไม่ได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง สถานศึกษาบางแห่งขาดสื่อที่ทันสมัยและมีคุณภาพ ทำให้ไม่เพียงพอต่อการใช้เพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของครูผู้สอนและผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555) ส่วน สุขฤทัย มาสาซ้าย และคณะ (2556) พบปัญหาว่า ครูผู้สอน บุคลากร และปัจจัยเกื้อหนุนในองค์กร ไม่มีความพร้อม แต่ต้องการที่จะพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ โดยรูปแบบการศึกษาทั้งในระบบนอกระบบ และทวิภาคี มีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นแหล่งผลิตกำลังคนระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยผลิตบุคลากรใหม่ ความพร้อมด้านความรู้และทักษะในการทำงาน การสื่อสาร ตลอดจนมีความชำนาญในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยมาประยุกต์ใช้ สามารถยืนหยัดอยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกได้อย่างมั่นคง การจัดการอาชีวศึกษาของประเทศดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ การศึกษาภาครัฐ และการศึกษาภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ และจากรายงานของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ได้พิจารณาศึกษาเรื่อง “การอาชีวศึกษา ปัญหาที่ท้าทายของประเทศ” พบประเด็นหลักของปัญหาที่เกิดกับการอาชีวศึกษาของชาติ คือ ค่านิยมของสังคมไทย ต้องการให้บุตรหลานจบปริญญาตรี ภาพลักษณ์ของผู้เรียนที่เรียนอาชีวศึกษาไม่ดี มีการก่อกวนทะเลาะวิวาท คุณภาพของครูผู้สอนอาชีวศึกษาในภาพรวมขาดประสิทธิภาพ มีปัญหาขาดแคลนครูผู้สอนในระดับวิกฤติ การผลิตแรงงานไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และผู้จบอาชีวศึกษาไม่เข้าสู่ตลาดแรงงาน แต่ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทำให้เกิดสถานะ ขาดแคลนแรงงานในระดับกลาง สำหรับปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนพบประเด็นโดยรวมผู้เรียน เป็นผู้เรียนที่มีผลการเรียนอ่อน เมื่อเทียบกับวิทยาลัยของรัฐ สถานศึกษาของเอกชนเปิดสอนเฉพาะในสาขาที่มีการลงทุนไม่สูงมาก ครูผู้สอนเอกชน มีขวัญและกำลังใจต่ำ เนื่องจากไม่มีสวัสดิการที่ดีเมื่อเทียบกับครูผู้สอนในวิทยาลัยของรัฐ ผู้ปกครอง ของผู้เรียนอาชีวศึกษาเอกชน ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่าผู้ปกครองของผู้เรียนที่อยู่ในวิทยาลัยของรัฐ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2556) สะท้อนให้เห็นว่าการจัดการอาชีวศึกษาเอกชน ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการศึกษาเฉพาะวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร จากการศึกษาสภาพปัญหาของวิทยาลัยแต่ละแห่งในรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564 พบปัญหาอุปสรรคในลักษณะเดียวกันหลายประการ คือ ขาดการจัดระบบบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อลดปัญหาเด็กออกกลางคัน ครูผู้สอนไม่มีนวัตกรรมจากการพัฒนาตนเอง และการพัฒนาวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับ หรือเผยแพร่ สถานศึกษาขาดการ

ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะที่ได้จากการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และขาดการจัดกิจกรรมอบรมพัฒนาการจัดการสาขาอาชีวศึกษาระบบออนไลน์ ขาดการวางแผนงาน โครงการในการระดมทรัพยากรเพื่อการจัดการเรียนการสอน ด้านงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์ ทุนการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการหน่วยงานให้ครบทุกสาขาวิชา ครูผู้สอนบางรายวิชาเป็นผู้ที่จบการศึกษาไม่ตรงกับรายวิชาที่สอน ครูผู้สอน และบุคลากร มีภาระงานสอน และหน้าที่รับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดทำผลงาน นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ ได้ ส่วนปัญหาอุปสรรคการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ พบปัญหาในลักษณะเดียวกัน คือ ขาดการส่งเสริมพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การให้บริการระบบเทคโนโลยีดิจิทัลไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในสถานศึกษา ขาดการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาปรับใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา (วิทยาลัยเทคโนโลยีอินเตอร์เนชั่นแนล, 2565; วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยธุรกิจ, 2565; วิทยาลัยเทคโนโลยีมหาชนะชัย, 2565; วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีพิพัฒน์อินเตอร์, 2565; วิทยาลัยเทคโนโลยีเอเวอร์ธรรมย์โสธร, 2565; วิทยาลัยอาชีวศึกษาโสธร, 2565; วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา, 2565) จากสภาพปัญหาดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลล่าช้า ไม่เป็นไปตามปฏิทินงานที่กำหนดขาดผู้มีความเชี่ยวชาญมาดูแลระบบเครือข่าย ขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น สถานศึกษาควรเสริมสร้างทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ให้กับครูผู้สอนในสถานศึกษา เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อผู้เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงสนใจวิจัยเรื่อง สภาพ และปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร ซึ่งหวังว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการเสริมสร้างทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล และใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนทักษะด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน อีกทั้งเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน และการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร
2. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร มีจำนวน 7 แห่ง มีประชากรทั้งสิ้นรวม จำนวน 192 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอน ที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร มีจำนวน 7 แห่ง กำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 คน ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามวิทยาลัย

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง สภาพ และปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร โดยใช้กรอบแนวคิด ของ กระทรวงศึกษาธิการ (2564) ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง 2) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล และ 4) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ โดยศึกษาสภาพ และปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร และศึกษาข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนจังหวัดยโสธร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และข้อคำถามปลายเปิด

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ การหาค่าร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก 4 ด้านเรียงตามลำดับด้านที่ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ 2) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 4) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของสภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร โดยรวมและรายด้าน

สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง	4.01	.23	มาก
2. ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล	3.93	.19	มาก
3. ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล	3.96	.34	มาก
4. ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ	4.24	.26	มาก
รวม	4.04	.13	มาก

2. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล 3) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูงและด้านที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาต่ำสุด คือ 4) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร โดยรวมและรายด้าน

ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง	3.09	.27	ปานกลาง
2. ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล	3.41	.42	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล	3.15	.25	ปานกลาง
4. ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ	2.98	.14	ปานกลาง
รวม	3.16	.16	ปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์และแนวทางในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในสถานศึกษา 2) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารควรนำระบบ Cloud Computing มาใช้แทนระบบ Server บนอินเทอร์เน็ตให้ครูผู้สอน และบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงระบบเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริม และสนับสนุนการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสื่อสาร

และพัฒนาซอฟต์แวร์ ให้มีคุณภาพเพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และ 4) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ ผู้บริหารควรส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูผู้สอน และบุคลากร เข้ารับการอบรม/สัมมนาเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการดูแลรักษาอุปกรณ์ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากคอมพิวเตอร์ได้อย่างถูกต้อง

อภิปรายผล

1. สภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมาก 4 ด้าน เรียงตามลำดับด้านที่ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ 2) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 4) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สถานศึกษาได้ให้ความสำคัญและเห็นว่า การนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนคิดเป็น และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง มีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น และเป็นเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัลในอนาคต และครูผู้สอนยังสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลายที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น อนึ่ง ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ เป็นด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุด อาจเนื่องมาจาก การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพนั้น สถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้สร้างรายได้ สร้างอาชีพสู่การเป็นผู้ประกอบการใหม่ และสามารถพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับกำลังคน ด้านอาชีวศึกษาที่เข้าสู่ภาคการผลิตอย่างมีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และอาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร ได้ยึดยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลด้านการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ในแผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563-2565 (เดิมชื่อ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ) มาปฏิบัติ ในการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมทั้งให้ครูผู้สอน และบุคลากรนำใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการทำงาน เช่นเดียวกันกับ ภาณุรุจ กลิ่นโพธิ์ (2562) ที่ได้เสนอไว้ว่า การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา สถานศึกษาจะต้องผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ผู้เรียนให้มีทักษะและเชี่ยวชาญในวิชาชีพที่ตรงตามสาขาวิชาที่เรียน ชื่อสัตย์ชน อุดทน มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ก้าวทันเทคโนโลยี ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบ มีทักษะการสื่อสารและมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร สิ่งสำคัญคือ จำเป็นต้องพัฒนาครูผู้สอนให้ได้รับการพัฒนาและฝึกประสบการณ์เพื่อให้มีความเชี่ยวชาญตรงตามวิชาชีพ และก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ ให้

ความสำคัญกับการปฏิบัติเชิงลึกทักษะการปฏิบัติการฝึกประสบการณ์และมีทักษะการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของภาคการผลิต ผู้เรียนควรได้รับทราบถึงเส้นทางอาชีพ และความก้าวหน้าในวิชาชีพตามสาขาวิชาที่เรียน ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ ดาวิต วาปี ทะ (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนเอกชน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงตามลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล 3) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยปัญหาลดลง คือ 4) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในปัจจุบันเทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การวางระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อรองรับการทำงานไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบริหารจัดการในสถานศึกษา การวางโครงสร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ยังไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และที่มีอยู่ก็ขาดการบำรุงรักษา รวมทั้งไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ หรือสถานศึกษาบางแห่งยังขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ ครูผู้สอน และบุคลากรขาดความตระหนักในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่จะนำมาพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ และการทำงาน อีกทั้งด้วยสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา เช่น การขาดแคลนครูอย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนไม่เก่งในเชิงปฏิบัติจึงไม่สามารถสอนเด็กให้เก่งในเชิงปฏิบัติได้ หลักสูตร ไม่ตรงและไม่ตอบโจทย์กับความต้องการของผู้ประกอบการ ขาดแคลนวัสดุและครุภัณฑ์ที่ทันสมัย การจัดการศึกษาทวิภาคี รู้ว่าดีแต่ก็มีผู้เรียนในระบบทวิภาคีเพียง 14% จากผู้เรียนอาชีวะทั้งหมด ขาดแรงจูงใจให้สถานประกอบการเข้าร่วม ผลิตบุคลากรได้ไม่ตรงความต้องการของตลาดแรงงาน และการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ยังขาดกระบวนการสร้างคนและสร้างเทคโนโลยีควบคู่กันไปอย่างครบวงจร ไม่มีนโยบายส่งเสริมการลงทุนการจัดการศึกษาอาชีวะเอกชนที่ชัดเจน และภาพลักษณ์ผู้เรียนอาชีวศึกษาไม่ดี (คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณรงค์ แผ้วพลสง และคณะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง วิทยาลัยดิจิทัลด้านอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการขาดแคลนครูผู้สอนโดยเฉพาะในสาขาวิชาชีพที่ตลาดแรงงานมีความต้องการ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดในเรื่องของมาตรการจำกัดอัตรากำลังคนภาครัฐตามมติคณะรัฐมนตรีกำหนด ครูผู้สอนรุ่นใหม่ยอมรับว่ายังขาดประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพที่ทำการสอน สถานศึกษาไม่มีระบบการพัฒนา หรือการจัดการความรู้ เพื่อการส่งต่อหรือถ่ายทอดความรู้ระหว่างครูผู้สอนรุ่นเก่าที่เกษียณอายุไปกับครูรุ่นใหม่ จำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาลดน้อยลง เนื่องมาจากปัญหาข้อจำกัดของจำนวนห้องเรียนต่อจำนวนผู้เรียน และการที่ผู้เรียนขาดโอกาสที่จะเข้ามาศึกษาในพื้นที่ที่มีการจัดการอาชีวศึกษาได้ตามที่ต้องการ

3. ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ มีดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพสูง ผู้บริหาร ครูผู้สอน บุคลากร และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์และแนวทางในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในสถานศึกษา 2) ด้านการยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล ผู้บริหารควรนำระบบ Cloud Computing มาใช้แทนระบบ Server บนอินเทอร์เน็ตให้ครูผู้สอน และบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงระบบเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา 3) ด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ผู้บริหารควรส่งเสริม และสนับสนุนการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสื่อสาร และพัฒนาซอฟต์แวร์ ให้มีคุณภาพเพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และ 4) ด้านการผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ ผู้บริหารควรส่งเสริม และสนับสนุนให้ครูผู้สอน และบุคลากร เข้ารับการอบรม/สัมมนาเรื่องเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการดูแลรักษาอุปกรณ์ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากคอมพิวเตอร์ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของหลายท่าน อาทิเช่น ชัยวิษณุ เข้มปัญญา (2562) ที่ได้วิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ผลการวิจัยพบว่ามีข้อเสนอแนะทางการพัฒนาระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัล คือ ควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการเข้าอบรมการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ครูผู้สอน และผู้เรียนมีการใช้สื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ ในการจัดการเรียนการสอน เช่น การเรียนออนไลน์ วีดีโอ Google classroom การสืบค้นข้อมูลออนไลน์ การใช้แอปพลิเคชันด้านการศึกษาและการสอบออนไลน์ เป็นต้น ผลการวิจัยของ ณัฐกานต์ ปังศรีวงศ์ (2563) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนตลาดหนองหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า มีข้อเสนอแนะทางการพัฒนา ที่สอดคล้องกับด้านการพัฒนาศักยภาพของการบริหารจัดการให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัล ได้แก่ สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาครูผู้สอน และควรจัดการอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้กับทุกคนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ครูผู้สอน และบุคลากรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด และผู้บริหารควรจัดสรรงบประมาณในจัดซื้อ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน และควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนการจัดการเรียนการสอน โดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น ผลการวิจัยของ ทินกร เผ่ากันทะ และ กัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์ (2565) ที่ได้เสนอไว้ว่า การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นการพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพ และโครงสร้างหลักของสถานศึกษาให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ผู้บริหารสถานศึกษาควรทำความเข้าใจ พัฒนاتตนเองให้พร้อมต่อเทคโนโลยีสารสนเทศในระบบดิจิทัล นำมาใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนองค์กรทางการศึกษาและพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา ควรส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ครูผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาสามารถเข้าถึงอุปกรณ์ โครงสร้างพื้นฐานของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ และยังคงสอดคล้อง

กับบทความของ ชีระ ชินะผา และคณะ (2565) ที่ได้วิจัยเรื่อง การผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา คุณภาพสูงรองรับยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา คุณภาพสูงรองรับโลกในยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก ควรพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาที่สามารถ ผสมผสานวิชาการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมให้เข้ากับทักษะการทำงาน เพื่อสร้างนวัตกรรมและ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ควบคู่กับการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 อันจะนำไปสู่การยกระดับ ความสามารถทางเทคโนโลยี ให้กับภาคการผลิตของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยมีฐานกำลังคนที่ ครบถ้วนและเพียงพอที่จะเป็นกำลังสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งเป็นการ พัฒนาทุนมนุษย์ให้มีความเป็นมืออาชีพในการสร้างสรรค์ นวัตกรรม และสามารถนำไปใช้เป็น แนวทางในการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาคุณภาพสูงต่อไป

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากผลการศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารสถานศึกษา ควรตระหนักและให้ ความสำคัญในการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับครูผู้สอนในการจัดการ เรียนรู้ และการทำงาน รวมทั้งการสื่อสารระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครอง การจัดทำหนังสือ อิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) เพื่อการจัดการเรียนรู้และควรการจัดมีระบบข้อมูลสารสนเทศส่วนกลาง ของสถานศึกษาไว้ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว การจัดห้องปฏิบัติการเทคโนโลยี สารสนเทศคอมพิวเตอร์/ห้องเรียนอัจฉริยะ สำหรับจัดการเรียนรู้แบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่สามารถเข้า ใช้ได้สะดวก ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูผู้สอนออกแบบ ผลิตสื่อการจัดการเรียนรู้ในทุกระดับวิชาชีพ และทุกแผนกวิชาชีพ ที่สามารถใช้กับเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย อีกทั้ง วิทยาลัย อาชีวศึกษา ควรจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ในทุกแผนกวิชาชีพสามารถใช้ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ได้ ควรพิจารณาให้รางวัล หรือยกย่อง ชมเชยกับสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ที่มีความตั้งใจในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรสอนวิธีการใช้โปรแกรมการจัดไวรัสให้แก่ ครูผู้สอนใน พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการใช้โปรแกรมกำจัดไวรัสไว้ใกล้เครื่อง เพื่อลดปัญหาการใช้งาน คอมพิวเตอร์ เพื่อให้การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ ของวิทยาลัยมีประสิทธิภาพและ เกิดประสิทธิผลสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). รายงานการวิจัยสถานภาพการใช้ ICT ระดับการศึกษาขั้นพื้น
ฐานรองรับการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่ 2. กระทรวงศึกษาธิการ.
กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
พ.ศ.2563–2565. กระทรวงศึกษาธิการ.

- คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา. (2561). *กอบศ. เสนอแนวทางปฏิรูปอาชีวศึกษา ต่อรัฐบาล*. <https://siamrath.co.th/n/32483>
- ชัยวิชญ์ เข้มปัญญา (2562). *สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา ของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 .บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยนครพนม.*
- ณรงค์ แผ้วพลสง, อรรถพล สังขวาสี, คะนิงลักษณ์ แสงประเสริฐ, สันติ เลิศไกร และสง่า แต่เชื้อ สาย. (2563). *วิทยาลัยดิจิทัลด้านอาชีวศึกษา. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.*
- ณัฐกานต์ ปังศรีวงศ์. (2563). *การพัฒนาทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนตลาดหนองหวาย สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยราช ภัฏสุราษฎร์ธานี.*
- ดาวิด วาปีทะ. (2556). *สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดบุรีรัมย์ เขต 3 บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.*
- ทินกร เผ่ากันทะ และ กัลยารัตน์ เมธีวีรวงศ์. (2565). *แนวทางการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล. วารสารพัฒนาสมาคมวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย, 4(2), 37-45.*
- ธีระ ชินะผา, เสน่ห์ ภูิกาวงค์, สุรภี โสรัจกุล และ นันทิญาพร นาเรือง. (2565). *การผลิตกำลังคน อาชีวศึกษาคณาภาพสูงรองรับยุคเทคโนโลยีเปลี่ยนโลก. วารสารวิชาการ สถาบัน วิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 8(1), 85-96.*
- ภานุรุจ กลิ่นโพธิ์. (2562). *การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษากับแนวทางการพัฒนา ประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ.*
- วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยธุรกิจ. (2565). *รายงานผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2564. วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยธุรกิจ.*
- วิทยาลัยเทคโนโลยีมหาชนะชัย. (2565). *รายงานผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2564. วิทยาลัยเทคโนโลยีมหาชนะชัย.*
- วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีพัฒน์อินเตอร์. (2565). *รายงานผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2564. วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีพัฒน์อินเตอร์.*
- วิทยาลัยเทคโนโลยีอินเตอร์เนชั่นแนล. (2565). *รายงานผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2564. วิทยาลัยเทคโนโลยีอินเตอร์เนชั่นแนล.*
- วิทยาลัยเทคโนโลยีเอววรรณโยธิน. (2565). *รายงานผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2564. วิทยาลัยเทคโนโลยีเอววรรณโยธิน.*
- วิทยาลัยอาชีวศึกษายโสธร. (2565). *รายงานผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2564. วิทยาลัยอาชีวศึกษายโสธร.*

- วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา. (2565). รายงานผลการประเมินตนเอง ปีการศึกษา 2564.
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลิงนกทา.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2556). รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง การอาชีวศึกษา
ปัญหาที่ท้าทายของประเทศไทย. สำนักกรรมการ 3 สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สุขฤทัย มาสาซ้าย, มานิตย์ อาษานอก และ จารุณี ชามาศย์. (2556). การศึกษาสภาพปัญหาและ
ความต้องการที่จำเป็นสำหรับสมรรถนะของครูด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ระดับประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารธรรมศาสตร์, 32(1), 120-130.
- หฤทัย อรุณศิริ. (2558). ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของ
ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสิงห์บุรี.
วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, 3(2), 43-51.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607-610.

